

ביהמ"ש: לא הוכח ש"הצל" של אלי ארוך ידע בתחילת הדרך שמסמכי הבוררות מזויפים

מאת נועם שרביט

בית המשפט המחוזי מרכז ביטל את רוב (4.7 מיליון שקל) העיקול הזמני שהוטל על נכסי "הצל" דוד שילוח, לבקשת עוה"ד מושיק פלדמן ואלון וינוגרד, שייצגו את אלי ארוך בבוררות מול כלל. גובה העיקול שנותר, בגין עילת תביעה אחרת, הוא כמיליון שקל. העיקול הוטל על זכותו של שילוח לקבל כ"כ 16 מיליון שקל מכלל

פיננסים, לאחר שעדותו הכיאה לחשיפת הזיופים ולביטול פסק הבורר (בפשרה). בתביעתם טענו וינוגרד ופלדמן כי שילוח הציג כלפיהם מצג שוא, כשגרם להם לקחת על עצמם את ייצוגו של ארוך. לדבריהם, שילוח גרם להם להאמין שחומר הראיות של ארוך הוא כשר, למרות שידע או לפחות היה צריך לדעת שהוא מזויף. לטענתם, הנזק שנגרם להם ממצג

השווא הוא אובדן שכר הטרחה הראוי שהגיע להם מארוך בסך 4.7 מיליון שקל. כן תבעו משילוח כמיליון שקל שכ"ט עבור ייצוגו בשורת תביעות. באמצעות עו"ד שלומית ארליך ממשרד ארליך, רון ושות', טען שילוח שאין ראיות לכאורה לשתי עילות התביעה. השופט מאיר יפוח קבע, כי הראיות אינן מלמדות אפילו לכאורה ששילוח ידע כבר בשנת 2002-2003 שמסמכי הבוררות

מזויפים, וכי גם הטענה ששילוח היה צריך לדעת על הזיופים היא "אמירה בעלמא החפה מכל עיגון ראיתי לכאורה". וינוגרד ופלדמן הציגו מסמך חתום בידי שילוח, בו הוא מודה בחוב שכ"ט של 755 אלף שקל. שילוח טען שהמסמך מזויף. השופט קבע ששילוח אינו יכול להעלות טענה עובדתית נגד המסמך, משום שלא תמך בה כתצהיר. ●

15/4/09 22/6